

SLOBODNE TEME

44. URGENTNA KARDIOLOŠKA STANJA U RADU HITNE POMOĆI KRAGUJEVAC

Spasić M¹, Gajić V¹, Jestrović N¹, Petković J¹,
Jovanović B¹, Gajić S²

¹Zavod za hitnu medicinsku pomoć Kragujevac

²Dom zdravlja Kragujevac

UVOD. Urgentna kardiološka stanja su sva ona stanja u kardiologiji pri kojima su pacijenti vitalno ugroženi. To su pre svega nagli srčani zastoj, edem pluća, akutni korornarni sindrom, maligna hipertenzija i hipertenzivna kriza, kao i maligni poremećaji ritma. Osim navedenih, urgentna kardiološka stanja čine i embolija pluća, disekantna aneurizma aorte i srčana tamponada kojih nije bilo, ili ih lekari nisu mogli prepoznati na terenu.

CILJ RADA je da se utvrdi incidenca i prevalenca urgentnih kardioloških stanja u radu Zavoda HMP Kragujevac, kao i sve specifičnosti rada na terenu, kako bi se raspoloživi ljudski i materijalni resursi što efektivije stavili u funkciju spašavanja ljudskih života pri nastanku ovih stanja.

METODOLOGIJA. Istraživanje je bazirano na izveštajima rada lekara sa terena ZZHMP-a Kragujevac, za period od 01.01.2007. do 30.04.2007. godine. Obrada podataka obuhvata sve terenske izlaska pri kojima su dijagnostikovana ova urgetna stanja.

REZULTATI. U ovom periodu pri terenskim izlascima ZZHMP Kragujevac je nadeno 723 urgentnih kardioloških stanja, što čini 11% svih izlazaka ekipa. Najviše je bilo slučajeva akutnog koronarnog sindroma (stenokardija, angina pektoris, akutni infarkt miokarda), kojih je bilo 290, što čini 40%. Za njima slede maligne hipertenzije i hipertenzivne krize sa 180 slučajeva, što čini 25%. Malignih aritmija je bilo 137 slučajeva (19%). Oko 9% slučajeva (66) je bilo sa edemom pluća. Najmanje je bilo slučajeva srčanih zastoja, kojih je bilo 50 (7%). Među ovim slučajevima muškarci su činili 40% (287), dok je žena bilo 436. Najviše je muškaraca (93) i žena (158) u dobroj grupi 71-80 godina, dok je najmanje muškaraca (8) i žena (7) u dobnoj grupi ispod 30 godina. U dnevnoj distribuciji

najveći broj slučajeva se dešavao u večernjim satima (20 do 22 časa) - 12,86% svih slučajeva, dok je najmanji broj bio u jutarnjim satima, 04-06 i 06-08 časova (po 4,15%). Od terapijskih mera, najviše primenjivana je ampulirana terapija - u 396 slučajeva, što čini 55,74%. Peroralna terapija je primenjena kod 393 pacijenata (54,36%). Kiseonik je primenjen kod 120 pacijenata (16,60%). Reanimacija je rađena kod 48 pacijenata (6,64%). Oko 66% pacijenata je prevezeno na hospitalno lečenje. Pri tome je na dalje lečenje bez ikakve terapije prevezeno 135 pacijenata (19%).

ZAKLJUČAK. Urgentna kardiološka stanja, iako čine samo 11% svih izlazaka na teren, predstavljaju najvažnija stanja u urgentnoj medicini, pa im se i pridaje najviše značaja. Ova stanja zahtevaju hitan dijagnostički i terapeutski pristup pacijentu na terenu, uz primenu svih dostupnih terapijskih mera. Međutim, niz subjektivnih i objektivnih okolnosti često čine taj zadatak posebno složenim.

Ključne reči: urgentna kardiološka stanja, terenski izlasci hitne pomoći